

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ».

Κυριακή τῶν ἁγίων καί θεοφόρων πατέρων τῆς ἐβδόμης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ἐκείνους τούς πιστούς καί γενναίους ιεράρχες οἱ ὅποιοι ὑπερασπίσθηκαν τήν ὀρθή πίστη. Ἐκείνους πού ὑπερασπίσθηκαν τίς ιερές εἰκόνες ἀπό τή μανία τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦντο πεισματικά τή λατρευτική προσκύνηση τῶν σεπτῶν καί ἁγίων εἰκόνων καί ἐπέβαλαν μέ αὐτοκρατορικά διατάγματα τήν ἀπομάκρυνσή τους ἀπό τούς ναούς καί τά δημόσια κτίρια, διώκοντας, φυλακίζοντας καί ἐξορίζοντας ὅσους πίστευαν ὅτι ἡ ἀπόδοση τιμῆς πρὸς τίς ιερές εἰκόνες «ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει», δέν εἶναι δηλαδή προσκύνηση καί λατρεία τῆς ὕλης, ἀλλὰ ἀναφέρεται στοῦ «πρωτότυπου», ἀναφέρεται στὰ ιερά πρόσωπα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παύλας καί τῶν ἁγίων, τά ὅποια ἀπεικονίζουν.

Τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα τούς ἁγίους καί θεοφόρους πατέρες οἱ ὅποιοι κατετρόπωσαν τούς αἵρετικούς εἰκονομάχους καί μέ τή διδασκαλία τους ἀπέδωσαν στοῦ ἀνθρώπινου προσώπου τήν τιμή καί τήν ἀξία πού ἔχει ὡς δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, τήν τιμή καί τήν ἀξία πού ἔλαβε μέ τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο προσέλαβε χάριν τῆς σωτηρίας μας τήν ἀνθρώπινη φύση καί τήν ἐξαγίασε μέ τή σταυρική θυσία καί τήν ἀνάστασή του, ἀλλὰ καί τήν ἀνέβασε στόν οὐρανό, καθὼς κατὰ ἀνάληψή του ἀνῆλθε στοὺς οὐρανοὺς φέροντας τὸ ἀναστημένο ἀνθρώπινον σῶμα του.

Καί εἶναι ὄντως καλὸ καί ἐξόχως σημαντικό ἔργο αὐτὸ πού ἔκαναν οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι πατέρες τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ προάσπιση δηλαδή τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἡ προάσπιση τῆς ἀξίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί τῆς δυνατότητός της νὰ θεωθεῖ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου, καί ἡ διδασκαλία αὐτῆς τῆς πίστεως στοὺς ἀνθρώπους.

Γι' αὐτὸ καί δικαιολογημένα ὅρισε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ διαβάζεται κατὰ τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τους ὁ λόγος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος προτρέπει τὸν μαθητὴ του ἐπίσκοπο Κρήτης Τίτο καί δι' αὐτοῦ καί ὅλους ἐμᾶς τούς πιστούς «Ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ».

Διότι δέν εἶναι δυνατόν νὰ πρωτοστατεῖ κανεὶς σέ καλὰ καί ἀγαθὰ ἔργα, τά ὅποια ἔχουν ἀποδέκτη τὸν ἄνθρωπο, ἐάν δέν σέβεται τὸν ἄνθρωπο, ἐάν δέν σέβεται τήν ἀνθρώπινη φύση καί τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο πού ἔχει ἀξία καί σημασία, γιατί ἀποτελεῖ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Δέν εἶναι δυνατόν νὰ πρωτοσταστεῖ κανεὶς σέ καλὰ καί ἀγαθὰ ἔργα, ἐάν δέν σέβεται τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πλάστης καί δημιουργὸς τοῦ ἀνθρώπου, καί συγχρόνως αὐτός ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο σεβάσθηκε τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀλλὰ καί τὸ ἀνύψωσε μέχρι τὸν θρόνο του καί τὸ κατέστησε κληρονόμο τῆς βασιλείας του.

Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ γιὰ τὴ σχέση μεταξύ πίστεως στόν Θεό καί σεβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἐπιβεβαιώνεται, ἀδελφοί μου, στίς ἡμέρες μας δυστυχῶς ἀρνητικά.

Ἄν ρίξουμε μιά ματιὰ γύρω μας, θά δοῦμε τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο ἀντιμετωπίζουν ἢ μᾶλλον ὑποβαθμίζουν τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ὅσοι βρίσκονται μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, ἔστω καί ἐάν πιστεύουν ὅτι ἐνεργοῦν πρὸς ὄφελός του, ἔστω καί ἐάν ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματά του.

Διότι καί μόνο ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό διαστρέφει καί τὰ καταργεῖ τὰ δικαιώματα καί τίς ἀξίες τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς ὅλα αὐτὰ εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ, εἶναι προνόμια μέ τά ὅποια, μέσα στήν ἄπειρη ἀγάπη του, μᾶς προίκισε ὁ Θεός καί τά ὅποια δέν ὑφίστανται μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό.

Γι' αὐτὸ, ἀδελφοί μου, καί οἱ ἥρωες τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος πού τιμοῦμε σήμερα, αὐτοὶ πού ἀγωνίσθηκαν καί θυσιάσθηκαν γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν τήν ἐλευθερία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τά

μεγαλύτερα δῶρα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ἀγωνίσθηκαν μέ πίστη στόν Θεό. Ἀγωνίσθηκαν μέ τή συναίσθηση ὅτι προΐστανται καλῶν ἔργων, ἔργων Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἀγωνίσθηκαν ὄχι μόνο «γιά τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία» ἀλλά καί «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία». Γιατί γνώριζαν καί πίστευαν ὅτι δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἐλεύθερη πατρίδα, ἐλεύθερη Μακεδονία, χωρίς τήν πίστη στόν Θεό, στόν Θεό ἡ χάρις τοῦ ὁποίου τούς ἐνίσχυε στόν ἀγώνα τους.

Τό δικό τους παράδειγμα καλούμεθα νά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, ἀκολουθώντας συγχρόνως καί τήν προτροπή τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, καί νά πρωτοστατοῦμε σέ ἔργα καλά καί ἀγαθά, ἔργα ἀρετῆς καί πίστεως στόν Θεό, μέ τή βοήθεια τοῦ ὁποίου καί μέ τόν σεβασμό στίς ἀρχές καί τίς ἀξίες πού πηγάζουν ἀπό τήν πίστη μας θά ἐπιτύχουμε στά ἔργα μας καί θά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν ἡρώων πού τιμοῦμε σήμερα.